

Dużą atrakcją jeziora jest jego przydatność do żeglowania. Silne wiatry zachodnie wywołują na długiej rynnicy jeziora fale o ponad 0,5 m wysokości. Połączone strumieniami z jeziorami Słowa i Lipie tworzy szlak kajakowy jezior dobiegniewskich i rzeki Mierzęckiej Strugi wpadającej do Drawy. Ciek Ogardna jest dla kajaków niedostępny. Formy użytkowania ziemi w zlewni bezpośredniej jeziora Osiek są różnorodne, z przewagą pól. W przeszłości jezioro było odbiornikiem ścieków z gorzelnicy rolniczej. Nad jeziorem nie ma ośrodków wypoczynkowych, są natomiast trzy pola namiotowe.

Badania stanu czystości wód jeziora Osiek przeprowadziła Delegatura WIOŚ w Gorzowie wiosną i latem 2004 r. Jakość wód jeziora odpowiadała II klasie czystości. Jezioro jest zbiornikiem umiarkowanie podatnym na degradację, zaliczanym do drugiej kategorii. Obecna, odpowiadająca II klasie, jakość wód utrzymuje się - mimo wcześniejszego przyjmowania ścieków - dzięki nie najgorszej naturalnej odporności na wpływy zewnętrzne oraz małemu obciążeniu turystycznemu. Działania ochronne w strefie zlewni bezpośredniej powinny zmierzać do racjonalnego zagospodarowania rolniczego terenów okalających zbiornik w celu ograniczenia spływu substancji nawozowych. Utrzymanie dobrej jakości wód jeziora jest możliwe pod warunkiem właściwej gospodarki w zlewni jeziora.

Podstawowe dane morfometryczne jeziora:

- powierzchnia zwierciadła jeziora - 532,9 ha,
- objętość jeziora - 53 316,7 tys. m³,
- głębokość maksymalna - 35,3 m,
- głębokość średnia - 10,0 m,
- powierzchnia wysp - 1,4 ha
- powierzchnia zlewni całkowita - 90,0 km².

Teren miejscowości należy do Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza Drawska” – Rozporządzenie Nr 3 Wojewody Lubuskiego z dnia 17 lutego 2005r. Nr 9, poz. 172 oraz do obszaru „NATURA 2000” – Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 229, poz. 2313 z póź. zm).

2.2 ŚRODOWISKO KULTUROWE

Ze względu na charakter miejscowości i niedalekie położenie od centrum gminy, nie wykształciły się miejsca ani ośrodki własnej tradycji kulturowej. We wsi nie ma kościoła, zniszczonego w latach 50-tych i nigdy nie odbudowanego, nie funkcjonuje szkoła ani też żadna forma zajęć kulturalnych, w większości młodzież korzysta z oferty przygotowanej przez ośrodek dobiegniewski. Funkcjonuje świetlica socjo-terapeutyczna w obiekcie po byłej szkole podstawowej, zajęcia odbywają się dwa razy w tygodniu. Istotną rolę odgrywa harcerski klub żeglarski „Panta Rhei” działający od ponad 20-lat w zakresie szkolenia młodych adeptów sztuki żeglarskiej. Klub, jak i baza żeglarska to miejsce z wieloma wspaniałymi tradycjami i ludźmi, których łączy ta sama pasja – miłość do żagli, wiatru i wody. Ośrodek działa na rzecz dzieci i młodzieży, prowadzi liczne szkolenia i imprezy wodne. Klub organizuje regaty żeglarskie i otwarte obozy szkoleniowe, w tym coroczny obóz, na którym można zdobyć stopień żeglarza, ponadto organizowane są polsko-niemieckie szkolenia drużyn ratowniczych.

Wodniacy współpracują z niemieckim klubem żeglarskim w Strausbergu. Na terenie bazy zachowany jest dość surowy klimat, który pozwala na obcowanie z naturą. Przystań jest terenem ogrodzonym z wydzielonym parkingiem i polem namiotowym oraz własnym zapleczem sprzętu pływającego.

Zdjęcie 2: Harcerska baza żeglarska „Phanta Rei”, nad jez. Osiek

Pałac w Osieku zlokalizowany jest w południowej części miejscowości, w sąsiedztwie jeziora Osiek. Po wschodniej stronie pałacu znajduje się założenie folwarczne, zabudowane w znacznej mierze XIX-wiecznymi budynkami, natomiast po stronie zachodniej, wzdłuż brzegu jeziora, rozpościera się park krajobrazowy. Przed pałacem znajdowały się również dwie ryglowe, parterowe oficyny, z których zachowała się jedynie południowa – znacznie przekształcona w okresie powojennym, nie posiadająca aktualnie wartości zabytkowych. Pałac założony jest na planie prostokątnym na osi północ-południe. Korpus budowli jest w całości podpiwniczony, prostopadłościenny, dwukondygnacyjny, nakryty niewysokim dachem czterospadowym. Po stronie północnej i południowej znajdują się parterowe skrzydła boczne, w części podpiwniczone, pozbawione w wyniku rujnacji pokrycia dachowego. Budynek pałacu jest murowany, tynkowany, o neoklasycystycznym wystroju elewacji z boniowaniem, architektonicznym opracowaniem otworów okiennych i drzwiowych oraz gzymsami międzykondygnacyjnymi i koronującym z kroksztykami. Elewacja frontowa jest dziewięcioosiowa, symetryczna z murowanym, czterokolumnowym gankiem, z tarasem poprzedzającym wejście. Elewacja tylna została ukształtowana jako dziewięcioosiowa w parterze i ośmioosiowa w drugiej kondygnacji, akcentowana czteroosiowym ryzalitem pozornym z ozdobnym wyjściem na park krajobrazowy. W drugiej kondygnacji znajdują się półkoliste wnęki, mieszczące terakotowe, antykizujące rzeźby. W kolejnych kondygnacjach ryzalitu znajdują się elementy porządku tokańskiego i kompozytowego. Elewacje szczytowe są pięcioosiowe, akcentowane trzyosiowym

ryzalitem. Układ pomieszczeń w parterze jest klasycystyczny z osią centralną, mieszczącą po wschodniej stronie sień z klatką schodową oraz salą ogrodową z ozdobnym wyjściem na założenie parkowe. Po obu stronach sieni znajdują się pomieszczenia boczne. Wystrój i wyposażenie wnętrza nie zachował się do dnia dzisiejszego. Wyjątek stanowią kominki o bogatym wystroju sztukatorskim z przedstawieniami heraldycznymi, znajdujące się w pomieszczeniach parteru i piętra. Ponadto, fragmentarycznie zachowały się XIX-wieczne dekoracje sztukatorskie sufitów. W okresie powojennym, zwłaszcza w latach 60. XX wieku przystąpiono do generalnego remontu pałacu z intencją przystosowania budynku do celów ośrodka wczasowego. Wykonano w tym czasie m.in. cementowe wylewki, schody oraz częściowo zmieniono układ pomieszczeń. Prace zostały jednak zaniechane i nieremontowany oraz niedostatecznie zabezpieczony obiekt popada od tego czasu w ruinę. Prywatni właściciele budynku, od 1994 roku, pomimo składanych deklaracji nie prowadzą szerzej zakrojonych robót budowlanych, ograniczając się jedynie do niewielkich prac zabezpieczających.

Zdjęcie 3: zabytkowy pałac w Osieku, widok od strony miejscowości

2.3 DZIEDZICTWO RELIGIJNE I HISTORYCZNE

2.3.1 RYS HISTORYCZNY MIEJSCOWOŚCI

Osiek to miejscowość o genezie słowiańskiej. Za najstarszą, pośrednią wzmiankę dotyczącą miejscowości, uważa się wystąpienie jako świadka na dokumencie z 1299 roku Vromoldo de Wutsick. Wieś pojawia się następnie w księdze ziemskiej margrabiego Ludwika w 1337 roku. Miejscowość była wówczas opustoszała, zapewne ze względu na najazd wojsk Władysława Łokietka w 1326 roku. Od końca XV do początku XVII wieku miejscowość należała do rodziny Vorhauer. W 1608 roku istniały

tutaj trzy działy: pierwszy posiadali bracia Hans, Daniel i Thomas von Vorhauer, drugi kapitan Hartwich von Vorhauer z Cedyni, trzeci należał do Wolfa von Löben. W 1644 roku część wsi należała do rodziny von Mohlen, druga do von Wreechów. W 1663 roku Osiek znalazł się w rękach rodziny von Brand, którzy posiadali również inne okoliczne miejscowości, w tym również pobliskie Chomętowo. W 1691 roku Paul von Brand wybudował w Osieku pałac i prawdopodobnie założył park krajobrazowy. W 1715 roku dobra w Osieku należały do Christiana von Branda, królewskiego szambelana oraz do jego brata Ernsta Ludwiga i ich kuzynów. Od 1794 roku właścicielem Osieka był Christian von Brand. W 1813 roku posiadłość przejął Christian Carl Friedrich August von Brand. W 1878 roku Osiek i Chomętowo stały się majoratem, który objął płk. Eusebius von Brand, członek Izby Panów. Od 1911 roku majoratem władał Georg von Brand, który wkrótce utopił się podczas kąpieli w jeziorze. Zaraz potem majątek znalazł się w posiadaniu jego kuzyna Adolfa von Branda. Dobra w Osieku pozostawały we władaniu rodziny von Brand do początku 1945 roku. Po II wojnie światowej majątek został znacjonalizowany.

2.3.2 CHARAKTERYSTYKA ZABUDOWY

Zabudowa Osieka stanowi pochodną, historycznie rozwarstwowionego układu przestrzennego, z kompozycyjnym podziałem na część chłopską (w ramach układu okolnicowego) i majątek usytuowany po południowej stronie wsi.

W obrębie układu okolnicowego zabudowa zwarta /szczególnie pierzeja zachodnia drogi N-S/, rozlokowana po jednej lub po obu stronach dróg wiejskich, z pojedynczymi ubytkami w ramach drogi NW-SE.

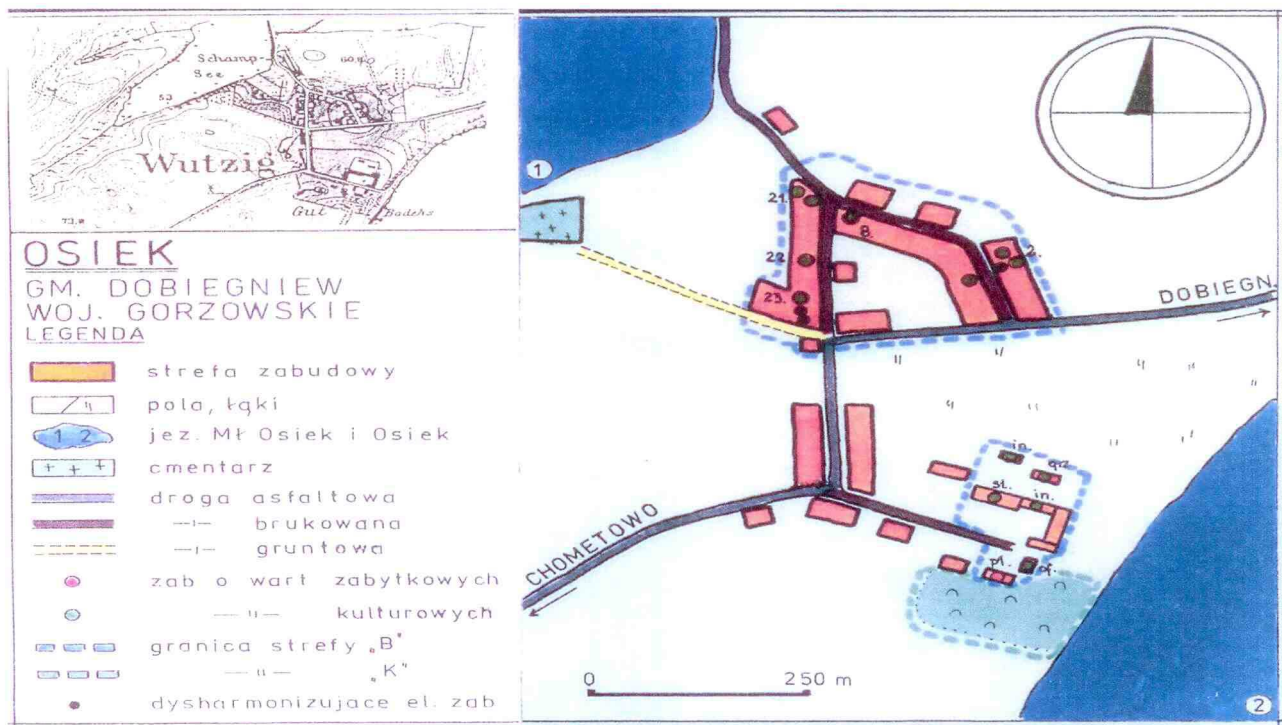
W strukturze zabudowy dominują zagrody chłopskie, średnio i małorolne (sporadycznie pełnorolne lecz o zdekomponowanych układach), 3-budynkowe, o układzie w podkowę otwartą od strony drogi. W południowo-zachodniej części układu okolnicowego posadowione są współczesne budynki mieszkalne (2-kondygnacyjne bloki). Typowa zagroda chłopska złożona ze: szczytowo posadowionego, na froncie parceli, budynku mieszkalnego oraz równoległego do niego budynku inwentarskiego, w głębi siedliska-kalenicowo do drogi - usytuowana stodoła lub inny budynek gospodarczy. Pomiędzy układem okolnicowym a aleją do majątku rozlokowana jest kolonia mieszkalna robotników miejscowego PGR-u, złożona ze współczesnych budynków: po zachodniej stronie drogi wolnostojące, parterowe budynki jedno lub dwurodzinne; po stronie wschodniej 2-kondygnacyjne bloki mieszkalne. Zespół folwarczny tworzy odrębną kompozycję architektoniczną, o pierwotnej /XIX-wiecznej/ zabudowie, o wartościach zabytkowych /pałac/ i kulturowych /budynki gospodarcze/. W architektonicznym krajobrazie wsi chłopskiej /w obrębie układu okolnicowego/ dominuje zabudowa murowana, ceglana, nietynkowana, parterowa, z okresu 4 ćw., XIX – pocz. XX w.; sporadycznie występują budynki ryglowe, o XIX-wiecznej metryce, wzniesione w tradycyjnej technice oraz szachulcowo-murowane budynki w obrębie podwórza folwarcznego. Kolonia mieszkalna robotników PGR-u złożona ze współczesnych budynków mieszkalnych. W ramach pierwotnych zagród pojawiły się również nowe budynki, o kontrastującej architekturze, 2-kondygnacyjne, murowane z cegły silikatowej. Oprócz tego zaadaptowano duże budynki inwentarskie do celów mieszkalnych. Chałupy to budynki murowane, 3-5 osiowe, na kamiennej podmurówce, lokowane szczytowo do drogi, nakryte dachami 2-spadowymi. Budynki inwentarskie to obiekty murowane, nietynkowane, lokowane szczytem do drogi, wieloosiowe i wielofunkcyjne /w tym inwent-stodolne/, z

końca XIX w, z datami w szczycie - np. nr 2 /1880 r./ Stodoły zachowane sporadycznie, w obrębie dawnych zagród pełnorolnych, lokowane w głębi parceli, o konstrukcji szkieletowej z odeskowaniem.

2.3.3 UKŁAD PRZESTRZENNY MIEJSCOWOŚCI

Układ przestrzenny wsi zdeterminowany został warunkami topograficznymi (wąski przesmyk pomiędzy dwoma jeziorami) i komunikacyjnymi (przy skrzyżowaniu dróg w kierunku Bierzwnika, Dobiegniewa i Chomętowa). Można założyć, iż mamy do czynienia z pierwotną formą okolnicową, która zachowała niewielką skalę, z zespołem folwarcznym ulokowanym w pewnym oddaleniu od wsi, nad brzegiem jeziora. Druga hipoteza związana z genezą formy przestrzennej wskazuje, iż wieś skomponowana została na zasadzie swobodnej zabudowy wzdłuż krzyżujących się traktów komunikacyjnych, co w trakcie historycznego rozwoju przybrało formę okolnicy. Stosunkowo wcześniej wykształcił się - w sensie przestrzennym majątek w Osieku, który posadowiono poza układem okolnicowym, zachowując tym samym historyczną strukturę osadniczą, podział na część chłopską i majątek. W drugiej połowie XIX w - wg przekazów kartograficznych - wieś miała formę zwartej, niewielkiej okolnicy, o zgeometryzowanym kształcie; po południowej stronie wsi, nad brzegiem jeziora ulokowany był zespół folwarczy, złożony z dziedzińca pałacowego, podwórza folwarcznego i parku, z kolonią mieszkalną wzdłuż drogi wytyczonej na osi N-S; po zachodniej stronie wsi zlokalizowany był - trójboczny cmentarz; przy drodze w kierunku do Chomętowa, na niewielkim wzgórzu ulokowany był wiatrak.

Obecny układ przestrzenny jest tożsamy z wyżej opisaną kompozycją ruralistyczną, bez istotnych nawarstwień przestrzennych, zaś analizując dane historyczne można stwierdzić, iż wieś odzwierciedla, co najmniej XVII-wieczny układ zabudowy.

Rysunek 2: Układ przestrzenny zabudowy wsi Osiek - materiały archiwum UM Dobiegniew

2.3.4 UKŁAD DROGOWY MIEJSCOWOŚCI

Historycznie i topograficznie ukształtowana sieć drożna w swym pierwotnym przebiegu, powstała w XVI-XVII w, po ukształtowaniu się zespołu folwarcznego w południowej części wsi. W sensie historycznym najstarszymi ciągami komunikacyjnymi, są: droga z Chomętowa do Dobiegniewa oraz trakt w kierunku Bierzwnika, który ma formę widlicy; aleja do folwarku o XVI-wiecznej genezie; droga do cmentarza - w kierunku północno-zachodnim - o XIX - wiecznej metryce. Główna droga wiejska /Chomętowo - Dobiegniew/ o nawierzchni asfaltowej; drogi okalające trapezowate nawsie oraz aleja do folwarku - o nawierzchni brukowanej; droga do cmentarza o nawierzchni gruntowej.

2.4 OBIEKTY I TERENY, INFRASTRUKTURA

Z myślą o inwestorach gmina Dobiegniew uwzględniła także w planach przestrzennego zagospodarowania tereny pod działalność, handlową, usługową, rzemieślniczą oraz budownictwo mieszkaniowe i letniskowe. Wielkość oferowanych działek ustalana jest według potrzeb inwestora.

Wysokie strukturalne bezrobocie, brak atutów do rozwoju przemysłu skłania Gminę do inwestycji ekologicznych zmierzających do rozwoju turystyki, a przez to powstania miejsc pracy przy tzw. „małej infrastrukturze”. Istnieje konieczność powiązania rozwoju turystyki z ochroną przyrody. Obrany kierunek ma skłonić inwestorów do budowy obiektów rekreacyjno – wypoczynkowych, w dalszym ciągu tworząc dla miejscowości wiodącą funkcję turystyczną, uzupełniając o funkcję handlową, usługi i drobną wytwórczość. Rada Miejska w Dobiegniewie przystąpiła do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Strefy Turystyczno--Sportowej Osiek-Dobiegniew. Plan zapewni tereny dla: - poprawy funkcjonowania istniejącego kąpieliska oraz zapewnienie terenów plaż z urządzeniami sportowo-rekreacyjnymi, - przystani wodnej i bazy turystycznej w różnych formach, z towarzyszącymi usługami handlowo- -gastronomicznymi, - zabudowy mieszkalnej (43 działki), letniskowej (54 działki), mieszkalno-usługowej (2 działki) i mieszkalno-warsztatowej (2 działki), łącznie 101 działek, - pól golfowych z towarzyszącą bazą turystyczną, - gospodarstw agroturystycznych (do 4), - zieleni z urządzeniami sportowo-rekreacyjnymi.

względów sanitarnych wycinek drzewostanu oraz zagospodarowaniem nowych terenów turystyczno-wypoczynkowych.

Wodociągi i kanalizacja

Miejscowość Osiek ma dobrze rozwiniętą sieć wodociągową. Woda dostarczana jest do wszystkich posesji z wiejskiej hydroforni, którą administruje PUK „KOMUNALNI” w Dobiegniewie. Stacja uzdatniania wody bazuje na czwartorzędowym poziomie wodonośnym, stanowiącym część rozległego zbiornika wodonośnego wydzielonego jako Główny Zbiornik Wód Podziemnych. Wody podziemne eksploatowane przez stację uzdatniania wody cechują się dość dobrą jakością. Są to wody nieznacznie zanieczyszczone średniej jakości (II klasa według klasyfikacji zwykłych wód podziemnych), wymagające prostego uzdatniania w zakresie mętności oraz zawartości żelaza i manganu. Pod względem sanitarnym ujmowana woda nie budzi zastrzeżeń.

Miejscowość posiada dobrze rozbudowaną sieć kanalizacyjną obejmującą swym zasięgiem wszystkie posesje. Na terenie znajdują się trzy przepompownie ścieków, które przepompowują ścieki komunalne do oczyszczalni ścieków w Dobiegniewie (ok. 4 km).

Telekomunikacja

Stan techniczny i warunki eksploatacji infrastruktury telekomunikacyjnej w ciągu ostatnich kilku lat uległy znacznej poprawie. Obecnie tempo rozwoju telekomunikacji stacjonarnej, konkurencja między operatorami, szczególnie zaś dynamiczny przyrost ilości abonentów, pozwala zakładać uzyskanie w przeciągu kilku lat pełnego dostępu do podstawowych usług telekomunikacyjnych. Uzupełnieniem oferty usług telekomunikacyjnych jest także telefonia komórkowa, która pokrywa swym zasięgiem całość miejscowości Osiek.

Elektroenergetyka

Zaopatrzenie w energię elektryczną gospodarstw domowych jest powszechne. Urządzenia i sieci posiadają rezerwę możliwości dostarczania energii odbiorcom.

Sieć gazowa

Na terenie miejscowości brak jest sieci gazowej. Mieszkańcy wykorzystują na potrzeby gospodarstw gaz w butlach, który jest powszechnie dostępny.

Gospodarka odpadami

Na terenie miejscowości działają dwa podmioty zajmujące się zbiórka odpadów komunalnych. Prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów na szkło i plastik (pety).

System drogowy

Na układ komunikacyjny sołectwa Osiek składają się następujące ciągi komunikacyjne:

Przez centrum miejscowości przebiega droga powiatowa nr **1372F Lubiewko-Chomętowo-Osiek**. W ramach Narodowego Programu Budowy Dróg Lokalnych na lata 2008–11 zmodernizowana została nawierzchnia drogi w miejscowości. Inwestycja sfinansowana została ze środków Starostwa Powiatowego ze Strzelec Krajeńskich przy współudziale Gminy Dobiegniew. W ramach modernizacji na całym odcinku wykonane zostały prace polegające na poszerzeniu drogi, oraz położeniu nowej nawierzchni. Ponadto w miejscowości wykonany został system odwadniający oraz położone nowe chodniki.

Wewnętrzna droga dojazdowa została przebudowana na odcinku 530 m, wymieniono nawierzchnię oraz wykonano chodniki i odwodnienie korpusu drogi.

Zdjęcie 4: Remont drogi wewnętrznej w miejscowości Osiek – 2010 r., archiwum UM Dobiegniew

Ciepłownictwo

System ogrzewania oparty jest na indywidualnych paleniskach z użyciem paliw stałych. Sporadycznie występują instalacje centralnego ogrzewania oparte na oleju opałowym lub gazie Propan-Butan.

2.5 GOSPODARKA I ROLNICTWO

W Osieku funkcjonują dwa punkty handlowe (sklepy spożywczo-przemysłowe) dodatkowo w okresie letnim na plaży prowadzona jest mała gastronomia i wypożyczalnia sprzętu wodnego. Szkoła nauki jazdy, prowadzona jako indywidualna działalność gospodarcza. Struktura rolnicza miejscowości skupia się wokół gospodarstw o przeciętnej powierzchni areалу 12 ha. Działalność na większą skalę prowadzi jedno gospodarstwo wielkoobszarowe – 331 ha, dodatkowo zajmujące się hodowlą indyków w zabudowaniach gospodarczych byłego folwarku. Gospodarstwo rybackie Sieja Sp. z o.o. jest dzierżawcą wód jeziora Osiek, w ramach działalności zajmuje się odłowami i zarybianiem akwenu.

2.6 INSTYTUCJE

Oświata i wychowanie

Na terenie wsi nie funkcjonują żadne placówki oświatowe, stan obecny wynika z położenia Osieka (bliskie sąsiedztwo Dobiegniewa) i czynników ekonomiczno-społecznych wpływających na koszty funkcjonowania obiektów szkolnych. Placówki oświatowe, znajdujące się w Dobiegniewie zapewniają opiekę i naukę dzieciom i młodzieży począwszy od lat trzech w przedszkolu aż do ukończenia nauki w

szkole ponadgimnazjalnej. Przedszkole, szkoły podstawowe i gimnazjum to placówki gminne, natomiast Zespół Szkół jest prowadzony przez Powiat Strzelecko-Drezdenecki.

Ochrona zdrowia

Stacjonarną podstawową opiekę zdrowotną dla mieszkańców miejscowości Osiek zapewniają:

- SP ZOZ w Dobiegniewie usługi medyczne i punkt pobrania materiałów do badań laboratoryjnych. NZOZ „ZDROWIE” usługi medyczne oraz ambulatoryjna rehabilitacja medyczna.
- Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Drezdenku, w ramach którego funkcjonują: szpital, zapewnia stacjonarną opiekę zdrowotną, posiada 162 łóżka (oddział: ginekologiczno-położniczy - 32 łóżka, rehabilitacja - 39 łóżek, oddział intensywnej opieki medycznej - 5 łóżek, noworodkowy - 16 łóżek), pogotowie, poradnie specjalistyczne, laboratorium.

2.7 LUDZIE I ORGANIZACJE SPOŁECZNE

Sfera społeczna

Rozwój mieszkańców wsi Osiek w sferze społecznej polega na stałym wzroście ich poziomu wykształcenia, świadomości obywatelskiej oraz osobistej kulturze. Wyrazem rozwoju dokonującego się w tej sferze powinien być wzrastający poziom poczucia odpowiedzialności za sprawy o charakterze publicznym.

Demografia

Zgodnie z danymi z ewidencji ludności Urzędu Miejskiego w Dobiegniewie na dzień 31.12.2010 roku, wieś Osiek zamieszkiwało na pobyt stały 350 mieszkańców w tym; płeć żeńska – 176 osoby, płeć męska – 171 osoby.

Tabela 2. Struktura ludności według grup wiekowych

WIEK	0-6	7-15	16-18	19-65M 19-60K	Powyżej 65M 60K	Razem
Płeć żeńska	14	26	14	91	31	176
Płeć męska	16	26	10	108	11	171
Ogółem	30	52	24	199	42	347

Źródło: Dane z ewidencji ludności Urzędu Miejskiego w Dobiegniew – stan na dzień 31.12.2010r.

Tabela 3. Przyrost naturalny - saldo migracji

Rok	Liczba ludności na koniec roku (osób)	Saldo migracji
2006	356	x
2007	325	-31
2008	333	+8
2009	339	+6
2010 (stan na 31.12.2010r.)	350	+11
Ogółem	X	- 6

Źródło: dane z ewidencji ludności Urzędu Miejskiego w Dobiegniewie

Saldo migracji od 2006r. do 31 grudnia 2010 roku we wsi było niekorzystne, gdyż wyniosło -6 osób.

Na terenie miejscowości działa Ochotnicza Straż Pożarna, licząca 42 członków. Jej przedstawiciele oprócz statutowych obowiązków niesienia pomocy w sytuacjach zagrożenia, biorą